

Коротко

Президент України Петро Порошенко за підсумками переговорів у «нормандському форматі», які завершилися в ніч на четвер, 20 жовтня, назвав основні умови проведення виборів у Донбасі. В ході прес-конференції після зустрічі Порошенко заявив, що основними умовами для проведення виборів повинні бути гарантії безпеки і виведення усіх іноземних військ.

За добу в зоні АТО поранено троє українських військових.

Українцям дозволили у «кредит» споживати послуги ЖКГ.

На заключних теледебатах кандидатів у президенти США перемогла Хіларі Клінтон.

Щогодина від раку грудей помирає одна українка, заявила міністр охорони здоров'я Уляна Супрун.

Керівника управління митниці Києва затримали за систематичні хабарі.

Верховна Рада в першому читанні схвалила заборону на ввезення із РФ антиукраїнських книг.

Військові провели навчання з встановлення понтонної переправи через Дніпро.

Верховна Рада закликала міжнародну спільноту засудити дії РФ у Сирії.

У центрі Берліна понад тисячу мітингарів провели акцію «Стоп, Путін».

На Черкащині до 9 років позбавлення волі засуджено жителя Артемівська, якого обвинувачують у терористичній діяльності.

Футбольне «Динамо» зазнало чергової поразки в Лізі чемпіонів, поступившись «Бенфіці» – 0:2.

Уболівальники київського «Динамо» придумали і заспівали кричалку про загиблого лідера терористичної організації ДНР Арсенія Павлова на прізвисько Моторола. Під час матчу третього туру Ліги чемпіонів проти португальської «Бенфіки» із сектора ультрас «Динамо» пролунала ось яка пісня: «Автомобільчик Моторола жив в чужому домі, підірвали його в ліфті – Слава Україні!». Після виконання нового хіта на стадіоні пролунали оплески.

Конкурс

Днями в Центрі культури і довілля м. Слов'янська відбулось урочисте нагородження переможців та призерів 10-го ювілейного конкурсу дитячої та юнацької творчості «Сіверський Донець очима молоді», що проводився Сіверсько-Донецьким басейновим управлінням водних ресурсів спільно з громадською організацією «Сіверський Донець – відродження» за підтримки Донецької та Луганської облдержадміністрацій в рамках відзначення Дня Сіверського Дінця – 2016.

Для участі у конкурсі подавались фотографії, малюнки, прозові та поетичні твори, вироби з природних і прикладних матеріалів, дослідницькі роботи, а також агітаційні розробки: стінгазети, плакати, буклети – усе, що закликає до збереження і раціонального використання водних ресурсів басейну ріки Сіверський Донець.

Цього року для участі у конкурсі було надано 337 творчих робіт за 6 номінаціями: фотографії – 76, малюнки – 131, прозові й поетичні твори – 35, вироби з природних і прикладних матеріалів – 72, дослідницькі роботи – 6, агітаційні розробки – 17. Заявки на участь були надіслані від 37 навчальних закладів Донецької та Луганської областей, з 10 населених пунктів: м. Слов'янськ, м. Святогірськ, м. Миколаївка, м. Краматорськ, м. Лиман, м. Часів Яр, м. Лисичанськ, с. Рай-Олександрівка, сел. Райгородок, смт. Мангуш.

7 жовтня відбулось засідання комісії з оцінювання конкурсних робіт, до складу якої увійшли представники Департаменту екології та природних ресурсів Донецької облдержадміністрації, відділів освіти і культури, відділу у справах сім'ї, молоді, фізкультури і спорту Слов'янської міської ради, Центру культури і довілля м. Слов'янськ, Слов'янського краєзнавчого музею, літературного об'єднання «Світанок», фотохудожник, а також керівництво та профільні фахівці Сіверсько-Донецького БУВР.

За висновками комісії почесними грамотами й дипломами

ООН працює

У середу Голова Фонду народонаселення ООН в Україні Каспар Пік відвідав Донецьку область. В ході візиту відбулась зустріч з першим заступником голови Донецької ОДА Євгеном Вілінським та заступником голови Владиславом Лавриком.

Також пройшла прес-конференція, в ході якої було презентовано другу фазу проекту ФН ООН «Відповідь на гострі гуманітарні потреби найбільш вразливих жінок та неповнолітніх дівчат, які постраждали від збройного конфлікту на сході України. Фаза 2: Поеднання заходів гуманітарного реагування із вирішенням довготривалих наслідків кризи».

Таким чином, з жовтня 2016 року в

було відзначено понад 100 учасників конкурсу. Участь у церемонії нагородження узяв заступник директора департаменту екології та природних ресурсів Донецької ОДА О.В. Лихач, заступник Слов'янського міського голови Д.В. Сиваш, начальник міського відділу культури М.М. Олійник, спеціаліст міського відділу у справах сім'ї, молоді, фізкультури та спорту П.В. Брянська, спеціаліст відділу культури К.О. Гончарук, фотохудожник П.Г. Черденченко, заступник голови літературного об'єднання «Світанок» поетеса Л.М. Меженіна, начальник Сіверсько-Донецького БУВР В.Є. Антоненко, заступники начальника управління Н.О. Білоцерківська і С.І. Трофанчук.

Переможці та призери у кожній із номінацій, а також найактивніші навчальні заклади отримали яскраві та змістовні енциклопедичні видання, придбані за рахунок коштів обласних фондів охорони навколишнього природного середовища. Лауреатам конкурсу було вручено подарунки від спонсорів.

Усі творчі роботи учасників конкурсу «Сіверський Донець

Сіверський Донець очима молоді

очима молоді» 2016 були представлені на огляд гостей свята у фойє Центру культури і довілля, а нагородження переможців супроводжувалось виступами вокальних та хореографічних колективів м. Слов'янська.

Досвід проведення конкурсу творчих робіт протягом цих десяти років показав не лише розширення географії та збільшення кількості учасників, а й підвищення рівня їх підготовки (зокрема у номінації «дослідницькі роботи»), зростання

інтересу молодого покоління до системних спостережень за водними об'єктами басейну Сіверського Дінця, щире занепокоєність молоді станом екології рідного краю та усвідомлення гострої необхідності дбайливого ставлення до водних ресурсів, готовність до активного пошуку шляхів вирішення водно-екологічних проблем Придінців'я та практичної діяльності з поліпшення стану річок, джерел і водойм регіону.

Ольга ОМЕЛЬЧЕНКО

Важлива місія

Донецькій області розпочинають роботу три нові бригади соціально-психологічної допомоги. ФН ООН розширяє територіальну присутність мобільних бригад, збільшує їх кількість та переформатовує «географію покриття», після чого вони базуватимуться у містах Краматорськ, Слов'янськ, Костянтинівка, Добропілля, Новоградівка, Бахмут, Волноваха та охоплюватимуть прилеглі райони й населенні пункти.

В ході прес-конференції Євген Вілінський зазначив, що на мобільні бригади буде перекладено основний тягар по роботі з людьми, які постраждали від насилля. «Я вдячний Фонду народонаселення та його партнерам,

які допомагають у цій роботі. Якщо ми говоримо про те, що Донецька область має дуже швидко розвиватись, то питання загального аспекту безпеки – це один з ключових елементів. Саме безпека дозволить зберегти людський потенціал тут», – наголосив Євген Вілінський.

За період з листопада 2015 року і по жовтень 2016 мобільні бригади виявили та допомогли у Донецькій області в 1734 випадках. Загалом, діяльність ФН ООН у Донецькій області охопила широке коло нагальних питань, пов'язаних із реагуванням на гендерно обумовлене насильство, та посилила можливості урядових та неурядових партнерів у сфері надання допомоги постраждалим.

Надія ОЛЕКСАНДРОВА

Точка зору

ПРО КОЗАЦЬКУ
ГРАНЬ УКРАЇНСЬКОЇ
ІДЕНТИЧНОСТІ

Найбільшим внеском відомого коломийського адвоката громадське життя Галичини було заснування ним січового руху. А рух цей, безсумнівно, відіграв велику роль у процесі формування національної свідомості галичан. А починалося все з маленьких конкретних справ. Скажімо, 5 травня 1900 у селі Завалля, що на Снятинщині, політик заснував перше спортивно-протипожежне товариство під назвою «Січ». Спортивно-протипожежна діяльність цієї організації була формальним приводом для її створення. Справжньою метою існування «Січі» було пробудження національної свідомості українців шляхом відродження історичних традицій, виховання патріотичної молоді, освіти селянства.

Про велику народну любов до «Січей» свідчить їхня кількість. В 1914 році налічувалось 1056 «Січей», членами яких було близько 66 тисяч осіб! Справа була зроблена, «критична» маса козакофільства відтоді постійно існувала на галицьких землях. І в тому, що в лавах УПА потім масово воювали «Богуни», «Байди», «Кривоноси», «Гонти» і «Залізники» – опосередковано є чимала заслуга адвоката Трильовського.

ВІДЕНСЬКА СІЧ

Діяльність Трильовського важлива тим, що він забезпечив масовість руху. Але й до нього були спроби студентів та інтелектуалів об'єднатися в «Січі». Скажімо, віденська Січ – одна з найстарших українських студентських організацій, заснована 9 січня 1868 у Відні. Засновниками й першими головами «Січі» віденської були А.Вахнянин і Ю.Целевич.

«Віденська Січ» проіснувала 179 років (до 1947 року), чисельність коливалася від 27 (на момент створення) до 327 чоловік у 1922 році. «Січ» об'єднувала не воїнів, а патріотично налаштованих студентів та науковців. Цікаво, що останнього голову «Січі» С.Накловича (інтелектуального віденського Калнишевського) більшовики вивезли до Сибіру. Що поробиш – імперська традиція... Росіянам наші «Січі» ніколи не були потрібні, бо це лише відтермінована смерть імперії. А для самих українців запорозькі, задунайські, поліські, віденські «Січі» завжди були важливим фактором. Це дозволяло на належному рівні підтримувати бойовий дух і патріотизм великих груп людей.

КОЗАЦТВО – ТЕМА,
ЯКА МОЖЕ
ОБ'ЄДНУВАТИ РЕГІОНИ

Від Запоріжжя до Прикарпаття далеченько. До того ж, поляки з середини 14-го століття здійснювали послідовну експансію на ці землі. Але «голос крові» не міг не спрацювати! В 1613 році в Коломию із Великого Лугу прибуло... триста козаків. Заопікувався ними коломиянин Ференц Горбаш.

Мало того, він допоміг запорозьцям зібрати бойовий загін з коломийських хлопців! Це цікава інформація, яка підтверджує той факт, що й понад 400 років тому теза «Схід і Захід разом!» проходила випробування життям. Півроку існувала Коломийська Запорозька Січ. Це, мабуть, було щось на зразок Майдану 17-го століття.

Зведені сили козаків – запорозьців і коломиян – в 1613 році не лише контролювали Коломию, але й робили віддалені походи до Тулукова, що під Снятином, і до села Грушки над Дністром. Перебування запорозьких козаків на Галицькій землі, здобуття ними Коломиї і фортеці Потік, постійне пересування їх у краї викликали різке незадоволення серед шляхти. Проти козацьких загонів виступили урядові війська під керівництвом воеводи, і їм вдалося витіснити запорозьців з міста. Після цього коломиянина Ференца Горбаша поляки піддали страшним тортурам і стратили. Але цей випадок красномовний. Були захисники українського люду і православної віри! І приходили із Запоріжжя. І люди ще довго пам'ятали: є кому захистити народ від жагерливої шляхти. За порогами ця сила!

Так було тоді – запорозьці і

галичани відчували себе єдинокровними братами. То чому не може бути зараз?

КОЗАКИ Й ГУЦУЛАМ
НЕ ЧУЖІ...

Є дані про певну причетність до козащини навіть закарпатських гуцулів. Про це пише один з діячів «Гуцульської рес-

Отець Глібовицький, парох з Жаб'є, відплачував йому тим, що деклямував уривки з «Гайдамаків». Цей потомок запорозьців стояв побожно, як у церкві, і слухав...»

Як бачимо, козацька сторінка не була чужою ні для горян-гуцулів, ні для тих українців, які майже втратили контакт з Вітчизною.

На знімках: Кирило Трильовський; нова мода АТО

КОЗАЦЬКА ІДЕЯ У
«РЕВЕРСНОМУ»
РЕЖИМІ

Отже, козацтво народилося на Хортиці, але при потребі відроджувалося – то за Дунаєм, то в Холодному Яру, то в Хусті, то в Олевську... Колишні петлюрівці-«сірожупанники» у міжвоєнний період навчали малих поліщуків українською навіть у Бресті, Пінську і Кобрині. Тому й сиділи у берестейських криївках аж до 1952 року повстанці з козацькими іменами. Скрізь, де українці мали потребу в концентрації сил, там в тій чи іншій мірі спрацьовувала козацька ідея. Найсвіжіший приклад – Майдан. Мода на козацькі оселедці почала відроджуватися саме там.

Козацька ідея значно прийнятніша в Центрі і на Сході України, ніж ідея УПА. Достатньо лише правильно розбудувати структури, і відроджувати козацтво чесно, а не робити з цього бізнес. Пасіонарні люди там є. Ось що написав в соцмережах мешканець Запоріжжя, мій добрий приятель, Олександр Прутула. Він є одним з творців козацької системи єдиногоборства «Спас» і добре усвідомлює, що треба робити, аби козацтво почало відроджуватися в його краях. Радий кожному маленькому успіху козацької справи.

«...Приємно отримувати слова вдячності за проведені

змагання «Лави на лаву». Тільки що прийшло повідомлення з вдячністю від ветеранів АТО (37-й батальйон). Той, хто бореться реально, а не на словах, за Україну – чудово розуміє важливість збереження і відродження українських національних традицій. А сьогодні зранку проводжаю донечку до школи. Мій сусід, який, здавалося б, дуже далекий від козацтва, каже: «Дивився оце змагання «Лави на лаву» по телевізору і плакав...» Мабуть для мешканців нашого регіону (а ми всі – нащадки козаків!) ця гра є пробудженням нашого генетичного коду. Така оцінка сусіда для мене набагато важливіша за ордени, грамоти і медалі!»

Ось такий він, Сашко. Переконаний, що й за межами України козацька ідея може плідно працювати. У 2012 році він розповідав мені, що його – мешканця Запоріжжя і дослідника козащини – завжди тепло приймають сибіряки. І коли майстер «Спасу» якимось попросив на мітингу в Новосибірську підняти руки тих, у чиїх жилах тече українська кров, то підняла... майже третина присутніх!

Що вже тоді говорити про наш проблемний Донбас? Якби свого часу взялися за українську козацьку ідею, то й війни не було б. Якоюсь гортав бібліографічний довідник «Красзнавці Донеччини», подарований мені відомим красзнавцем Валерієм Романьком. Звернув увагу на тему досліджень уродженця Казані Сергія Тафінцева. В доробку Сергія є такі статті: «Українская национальная идея – осуществление завета запорожского казачества» та «Казачий катехизис третьего тысячелетия». Де Волга, а де Дніпро? Де Казань, а де Запорозька Січ? Та, видно, козацька тема є об'єктивно цікавою для мешканців степової Донеччини. Ось і краматорчани Володимир Коцаренко свого часу видав на-гора працю: «Казачество в истории заселения Краматорска». Нещодавно науковець Дмитро Гришук (в 2014 році він був вимушений покинути рідний Донецьк і тепер живе в Києві) видав цікаву книгу: «Козацький часопис: скарбниця громадянської соціалізації молоді». Це своєрідна програма діяльності молодіжних козацьких організацій. Отже, проукраїнські мешканці шахтарського краю не лише мріють про відродження козацтва, але й чимало роблять для цього. Лисичанськ, Маріуполь і Краматорськ чекають на свого Трильовського!

Сергій ЛАЩЕНКО.

Спеціально для «Донеччини»
м.Львів

Фотофакт

Дарунок волонтерки

На фасаді Міністерства оборони України в Києві вивісили гігантський державний прапор, який посила волонтерка Ангеліна Шостак з Бахмута (Артемівська) і особисто вручила міністру оборони Степану Полтораку.

Наразі це найбільша робота волонтерки: висота прапора, що тепер прикрашає будівлю майже 11 метрів, а ширина – 6.

ОГОЛОШЕННЯ про результати конкурсу концепцій дизайну промоційних матеріалів інвестиційної привабливості Донецької області

Департамент інвестиційно-інноваційного розвитку і зовнішніх відносин Донецької обласної державної адміністрації оголошує результати конкурсу концепцій дизайну промоційних матеріалів інвестиційної привабливості Донецької області (далі – Конкурс).

За результатами Конкурсу, Порядок проведення якого затверджено наказом департаменту інвестиційно-інноваційного розвитку і зовнішніх відносин Донецької обласної державної адміністрації від 08 вересня 2016 року № 35-ОД та зареєстровано в Головному територіальному управлінні юстиції у Донецькій області від 13 вересня 2016 року за № 78/2146 (наказ Головного територіального управління юстиції у Донецькій області 13 вересня 2016 року № 342/2) (далі – Порядок), переможцем визначено Литвинову Ганну Михайлівну – фізичну особу-підприємця, що проживає за адресою: Волинська обл., місто Нововолинськ, вулиця Гагаріна, буд. 19, кв. 20, та з якою, відповідно до Порядку, укладено договір про надання послуг із розробки концепції візуалізації Донецької області, графічного дизайну логотипу, промоційної продукції, розробки шаблону електронної презентації потенціалу регіону (український та англійський варіанти).

Рішення конкурсної комісії з оцінки та відбору концепцій дизайну промоційних матеріалів інвестиційної привабливості Донецької області оформлено, відповідно до Порядку проведення Конкурсу, двома протоколами:

№1 від 03.10.2016 «Про визначення переможця конкурсу»;

№2 від 13.10.2016 «Про результати Конкурсу».

Оголошення

Слов'янський міськрайонний суд Донецької області (84100, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, буд. 2) розглядає цивільну справу № 2/243/3859/2016 за позовом Шатковської Ріти Борисівни, Гусевої Вікторії Ігорівни до Гусева Ігоря Миколайовича, про визнання особи такою, що втратила право на користування житловим приміщенням. Відповідач: Гусев Ігор Миколайович, останнє відоме місце мешкання якого: м. Слов'янськ, провулок Виноградний буд. 3, кв. 115 викликається до суду 9 листопада 2016 року на 13 год. 30 хв. для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутності. Суддя М.О. Гусинський.

Пашенко Денис Іванович, 16.12.1997 р.н., останнє відоме місце проживання якого: Донецька обл., м. Зугрес, вул. Леніна, буд. 10, кв. 12, викликається до Добропільського міськрайонного суду Донецької області, як відповідач по цивільній справі № 227/3244/16-ц за позовом Пашенко Вікторії Володимирівни до Пашенка Дениса Івановича про розірвання шлюбу.

Судове засідання відбудеться 27.10.2016 року о 09:00 год. в приміщенні суду за адресою: Донецька область, м. Добропілля, вул. Банкова, 39А. У разі неявки відповідача до суду справу буде вирішено на підставі наявних у ній даних чи доказів. Суддя В.В.Корнєєва.

Костенко Дмитро Євгенійович, 21.11.1979 р.н., останнє відоме місце проживання якого: Донецька обл., м. Добропілля, провулок Болотнікова, 5/1, викликається до Добропільського міськрайонного суду Донецької області, як відповідач по цивільній справі № 227/3490/16-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Костенко Дмитра Євгенійовича про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 21.10.2016 року о 09:00 год. в приміщенні суду за адресою: Донецька область, м. Добропілля, вул. Банкова, 39А. У разі неявки відповідача до суду справу буде вирішено на підставі наявних у ній даних чи доказів. Суддя В.В.Корнєєва.

Героніна Валерія Віталіївна, 06.04.1984 р.н., останнє відоме місце проживання якого: Донецька обл., м. Іловайськ, вул. Левіна, 3/17, викликається до Добропільського міськрайонного суду Донецької області, як відповідач по цивільній справі № 227/3672/16-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Героніної Валерії Віталіївни про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 21.10.2016 року о 09:00 год. в приміщенні суду за адресою: Донецька область, м. Добропілля, вул. Банкова, 39А. У разі неявки відповідача до суду справу буде вирішено на підставі наявних у ній даних чи доказів. Суддя В.В.Корнєєва.

Литвин Руслан Анатолійович, 28.12.1978 р.н., останнє відоме місце проживання якого: Донецька обл., Харцизький район, м. Іловайськ, вул. Шевченко, 80/53, викликається до Добропільського міськрайонного суду Донецької області, як відповідач по цивільній справі №227/3698/16-ц за позовом ПАТ «МЕГБАНК» до Литвина Руслана Анатолійовича про розірвання кредитного договору та стягнення заборгованості за кредитним договором.

Судове засідання відбудеться 31.10.2016 року о 08:00 год. в приміщенні суду за адресою: Донецька область, м. Добропілля, вул. Банкова, 39А. У разі неявки відповідача до суду справу буде вирішено на підставі наявних у ній даних чи доказів. Суддя В.В.Корнєєва.

Галенок Євген Вікторович, 30.01.1990 р.н., останнє відоме місце проживання якого: Донецька обл., м. Іловайськ, пров. Мопровський, буд. 42, викликається до Добропільського міськрайонного суду Донецької області, як відповідач по цивільній справі № 227/3681/16-ц за позовом ПАТ «Акціонерний Банк «Експрес-Банк» до Галенок Євгена Вікторовича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Судове засідання відбудеться 28.10.2016 року о 08:00 год. в приміщенні суду за адресою: Донецька обл., м. Добропілля, вул. Банкова, 39А. У разі неявки відповідача до суду справу буде вирішено на підставі наявних у ній даних чи доказів. Суддя В.В.Корнєєва.

Слов'янський міськрайонний суд Донецької області (84100, м. Слов'янськ,

вул. Добровольського, буд. 2) розглядає цивільну справу № 2/243/3006/2016 за позовом Публічного акціонерного товариства КБ «ПриватБанк» до Лещенко Лариси Валентинівни про стягнення боргу за договором кредиту.

Відповідач: Лещенко Лариса Валентинівна, останнє відоме місце мешкання якої: м. Горлівка, вул. Паризької Комуні, буд. 88, кв. 2 викликається до суду 25 жовтня 2016 року на 9 год. 30 хв. для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутності. Суддя М.О. Гусинський.

Слов'янський міськрайонний суд Донецької області (84100, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, буд. 2), розглядає цивільну справу № 2/243/3942/2016 за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Прокопенка Станіслава Володимировича про стягнення заборгованості за кредитом. Останнє відоме зареєстроване місце проживання відповідача Прокопенка Станіслава Володимировича: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Гладішева, буд. 21.

Відповідачу викликається до суду 07 листопада 2016 року на 08 год. 15 хв. для участі у судовому засіданні.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття в судове засідання, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутності. Суддя О.В. Ільшєвич.

У зв'язку з розглядом цивільної справи

№ 265/3842/16-ц за позовом Чайки Артема Олександровича до Салону № 20 CAR CREDIT ТЦ «Амстор» та ЗАТ «Філдес Україна» про визнання правочини недейсним та застосування наслідків недейсності правочину, Орджонікідзевський районний суд м. Маріуполя Донецької області викликає у якості відповідачів Салон № 20 CAR CREDIT ТЦ «Амстор», останнє відоме місце реєстрації якого: Донецька область, місто Маріуполь, пр. Леніна, будинок 149, та ЗАТ «Філдес Україна» останнє відоме місце реєстрації якого: місто Одеса, вулиця М. Арнаутська, будинок 12-14, у судове засідання, призначене на 15.11.2016 року на 15.00 годин, яке відбудеться в приміщенні суду за адресою: Донецька область, місто Маріуполь, проспект Перемоги, будинок 6, кабінет № 205.

Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази, якими вони обґрунтовуються. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у їх відсутності на підставі документів, які наявні в матеріалах справи. Суддя І.М.Міхєєва.

Дзержинський міський суд Донецької області (85200, м. Торезьк, вул. Дружби, 4) розглядає цивільну справу за позовом Шашкової Валентини Федорівни до Сороки Олексія Олександровича про позбавлення права користування житловим приміщенням. Відповідач: Сорока Олексій Олександрович (зареєстрований за адресою 85200, м. Торезьк, вул. Дружби, 24а/40), викликається 07 листопада 2016 року на 09:00 год. до суду, каб. № 10, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутності. Суддя В.І.Пискунов.

Дзержинський міський суд Донецької області (85200, м. Торезьк, вул. Дружби, 4) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Рибаків Лідії Панасівни про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Відповідач: Рибаків Лідія Панасівна (зареєстрована за адресою 85206, м. Дзержинськ, вул. Дзержинського, 57/40), викликається 11 листопада 2016 року на 09:00 год. до суду, каб. №97, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутності. Суддя Н.В.Немиш.

Орджонікідзевський районний суд м. Маріуполя (м. Маріуполь, проспект Перемоги, 6) розглядає цивільну справу за позовом Кашуби Наталі Олександрівни, яка діє в інтересах Вороніна Олек-

сандра Миколайовича, до Полещук Ганни Анатоліївни, Полещука Сергія Петровича, третя особа: Орджонікідзевський відділ державної реєстрації актів цивільного стану Маріупольського МЮ, про визнання батьківства та виключення відомостей про особу, як батька, з актового запису про народження дитини.

Відповідач: Полещук Сергій Петрович викликається 09 листопада 2016 року на 9.30 до Орджонікідзевського районного суду міста Маріуполя Донецької області для участі у розгляді справи по суті. Суддя О.О. Костромітіна.

Слов'янський міськрайонний суд Донецької області (84100, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, буд. 2), розглядає цивільну справу № 2/243/3760/2016 за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Наумова Віталія Геннадійовича про стягнення заборгованості по договору кредиту. Останнє відоме зареєстроване місце проживання відповідача Наумова Віталія Геннадійовича: Донецька область, Слов'янський район, с. Мирне, вул. 60 років СРСР, буд. 25, кв. 9.

Відповідачу викликається до суду 15 листопада 2016 року на 08 год. 00 хв. для участі у судовому засіданні. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття в судове засідання, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутності. Суддя О.В. Ільшєвич.

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (м. Бахмут Донецької області вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу 2/219/2882/2016 за позовом ПАТ КБ «Приват Банк» до Мелешко Тетяни Володимирівни про стягнення боргу.

Відповідач у справі Мелешко Тетяна Володимирівна, останнє місце реєстрації – Донецька область, м. Єнакієве, смт.Корсунь, вул. Інтернаціональна, 267, викликається на 21.10.2016 року на 08-30 годину до суду, каб. № 213 для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглядатися у його відсутності. Суддя Л.І.Хомченко.

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (м. Бахмут Донецької області вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу 2/219/3803/2016 за позовом ПАТ «Альфа Банк» до Дралової Наталії Ігорівни про стягнення боргу.

Відповідач у справі Дралова Наталія Ігорівна, останнє місце реєстрації – Донецька область, м. Єнакієве, пров. Юний,3/1, викликається на 21.10.2016 року на 08-00 годину до суду, каб. № 213 для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглядатися у його відсутності. Суддя Л.І.Хомченко

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (м. Бахмут Донецької області вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу 2/219/4476/2016 за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Стрельцової Галини Василівни про стягнення боргу.

Відповідач у справі Стрельцова Галина Василівна, останнє місце реєстрації – 86400 Донецька область, м. Єнакієве, вул.Тіунова,68, викликається на 21.10.2016 року на 08-40 годину до суду, каб. № 213 для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглядатися у його відсутності. Суддя Л.І.Хомченко.

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (м. Бахмут Донецької області вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу 2/219/2177/2016 за позовом ПАТ КБ «Приват Банк» до Юсипенко Ярослава Олексійовича про стягнення боргу.

Відповідач у справі Юсипенко Ярослав Олексійович, останнє місце реєстрації – Донецька область, м. Єнакієве, смт. Кам'янка, вул. Комарова,1/2, викликається на 21.10.2016 року на 08-20 годину до суду, каб. № 213 для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглядатися у його відсутності. Суддя Л.І.Хомченко.

Рідний край

СПОКУТА

Проблеми рідного села, що має надзвичайну назву Прелесне, мене, як історика, хвилювали завжди.

Вступивши до Національної спілки краєзнавців України, я почала розглядати історію села з наукової точки зору.

Працюючи над матеріалами про сім'ю Бантишів, а пізніше – над книгою «Літопис села Прелесне», що вийшла з друку цього року, звернула увагу на те, що в нашому селі існувала церква. Цю церкву в 1770 році побудував Василь Васильович Бантиш на честь Василя Великого, тому й назва її – Василівська.

Це була дерев'яна однопредстоянська церковна споруда, яка на початку 1850 року почала занепадати й була перебудована Олександром Федоровичем Бантишем. Під неї підвели кам'яний фундамент і повністю перебрали всі стіни. Нова церква була освячена після ремонту 19 грудня 1860 року. Згідно з

архівними свідченнями священник Микола Ніклушин, 38 років, служив у Василівській церкві з 1903 року. Його дочки працювали вчителями в сільській школі. Виконувач обов'язків диякона Федір Попов, 63 роки, псаломщик з 1854 року, служив у церкві з 1894 року. Церковним старостою був дворянин Олександр Бантиш з 1903 року.

У грудні 1923 року було подано на реєстрацію статут громади Української автокефальної православної церкви села Прелесне. Це була одна з перших українських церков на Донбасі. Її першим священником став отець Микола Ніклушин, який перейшов із Російської православної церкви до Української автокефальної православної церкви. 1928 року за надмірну націоналістичну активність і авторитет серед вірян будівлю церкви було спалено. Фото церкви до цього часу не знайдено.

Ми знаємо, що палити ікони,

знищувати історію – це величезний гріх. Завжди на таких згарищах, а це підтверджують статті в наукових журналах, сюжети в телепередачах, інформація мережі internet, для спокутування гріхів і вшанування пам'яті ставлять Хрести, які й називають пам'ятні.

Для визначення місцезнаходження церковної будівлі була проведена велика пошукова робота, до якої були долучені й мешканці села – Валентина Світлична, Надія Гладш, директор обласного художнього музею, що розташований у селі, Ірина Тішина. Науковим же шаблем послугували напрацювання Олександра Добровольського й Олексія Духіна.

Було з'ясовано, що ця історична пам'ятка розташовувалась за спортивним майданчиком, ближче до колишнього піонерського табору. Ось фото цього місця.

У травні 2016 року я порекомендувала Юрієві Шевченку, старості сіл Прелесне і Майдан, на місці спаленої церкви встановити пам'ятний знак. Пан Юрій одразу ж «загорівся» цією ідеєю й запропонував поставити пам'ятний Хрест.

Попереду чекала велика робота. Було створено організаційний комітет, до складу якого ввійшли: Юрій Шевченко, Тетяна Лисак, Лариса Лисак, Валентина Світлична, Павло Панченко, Ірина Панченко, Ірина Тішина й отець Сергій.

Спочатку потрібно було очистити від бур'янів і сміття майданчик. Майже щосуботи протягом двох місяців силами організаційного комітету ця територія була приведена до ладу.

На початку вересня пам'ятний Хрест було встановлено.

Отже, ми обов'язок свій вико-

нали!

Хочу із вдячністю назвати імена людей, які активно допомагали організаційному комітету:

Геннадій Туркін, Віктор Гладш, Микола Максименко, Іван Козачко, Леонід Савчук, Оксана Непомнящих, учні Прелесненської ЗОШ, Тетяна Зоненко, Марія Колісник, Світлана Буряченко, Віта Григор'єва, В'ячеслав Павловський.

14 жовтня 2016 року пам'ятний Хрест було освячено. Таїнство освячення проводив священник парафії Української православної церкви Київського патріархату села Прелесне отець Сергій.

Варто зазначити, що разом із пам'ятним Хрестом були освячені і надгробні плити сім'ї Бантишів, віднині так символічно розташовані з обох боків Хреста, адже до цього вони валялися на території колишнього поміщицького маєтку протягом майже століття.

Попереду ще багато завдань. Потрібно встановити пам'ятник засновникам нашого села – сім'ї Бантишів. Питання ж щодо побудови каплички чи церкви біля пам'ятного Хреста залежить від громади села.

Хочеться вірити, що зі встановленням пам'ятного Хреста мешканці села знайшли порозуміння, злагоду, забули ворожнечу та чвари й оновили своє село, яке має таку гарну назву Прелесне!

Письменниця Людмила Калашнікова, яка відвідала наше село у вересні цього року, сказала: «У селі, яке має таку назву, можуть жити тільки прекрасні люди, які люблять свій рідний край!»

Тетяна ЛИСАК.

Голова Слов'янського міського осередку НСКУ

На голоці

Встановлення Хреста

Засновники –
Коллективне підприємство
«Редакція газети «Донецчина».
Донецька облдержадміністрація
Головний редактор Ігор ЗОЦ
Редакційна колегія.

Свідectво про реєстрацію
КВ 3681 видане
16 лютого 1999 р.
Міністерством
інформації України.

Виходить з 9 квітня 1936 року (до 1 січня 1991 року – «Радянська Донецчина»)
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. За точність викладу фактів відповідальність несе автор. Листування з читачами – тільки на сторінках газети.
Газета віддрукована у ТОВ «Краматорський Друкарський дім».